

[Alfred Jensen.]

gav sig til at beskæftige sig med det Arbejde, som man ellers anvender ufaglært Arbejdskraft til. Saadan har det været gennem Aarene, saadan er det stadig væk, og saadan bliver det sikkert ogsaa i Fremtiden. Det kan volde Besværligheder for den enkelte at foretage en saadan Tilpasning, men nogen uovervindelig Vanskelighed i saa Henseende er der ikke Tale om, og derfor maa man, naar man beskæftiger sig med et Forslag som dette, ogsaa lægge Hovedvægten paa, at der virkelig skaffes Beskæftigelse; det opdragende Moment maa komme i anden Række.

Vi har, hver Gang vi her i Rigsdagen har haft Lejlighed til at tage Stilling til saadanne Forslag, fremhævet, at det gjaldt om at sætte Arbejde i Gang og skaffe Beskæftigelse til de ledige Hænder, og vel at mærke skaffe Beskæftigelse, saaledes at de arbejdsløse virkelig blev i Stand til at oppebære en Indtægt, der svarede til de Udgifter, som man jo engang har. Vi har ved de forskellige Forslags Behandling Gang paa Gang stillet Forslag om, at man drog Omsorg for, at saavel Arbejdstid som -fortjeneste blev den vedtægtsmæssige, fordi det netop er nødvendigt for den Mand, der har haft en lang Arbejdsløshedperiode, at faa en Indtægt, der sætter ham i Stand til at svare de Udgifter, som han har, og som er betydeligt større for den Mand, der har haft en lang Ledighedsperiode, end for den Mand, der bestandig har haft Arbejde. Men hidtil har Regeringen ikke taget Hensyn til, hvad vi har sagt i saa Henseende. Jeg forstaar paa forhenværende Minister; det ærede Medlem Hr. Ludvig Christensen, der nu er Socialdemokratiets Ordfører i denne Sag, at hverken den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe eller Regeringen agter at fravige det Princip, men at man fortsat ønsker at bibeholde den Afstand, der hidtil har bestaaet mellem Fortjenesten ved Nødhjælpsarbejder og Fortjenesten ved ordinært Arbejde. Det skulde ikke være nødvendigt at komme med en Motivering af Kravet om, at den arbejdsløse, der faar anvist Arbejde ved disse Foranstaltninger, skulde have mindst den samme Fortjeneste som andre. Vi ved alle, i hvilken Forfatning den arbejdsløses Forhold er, i det Øjeblik han henvises til saadanne Foranstaltninger, vi ved, hvilke Gældsforpligtelser han har maattet paadrage sig, og der er vel ingen, der er i Tvivl om, at den, der først møder, naar en saadan Mand opnaar Beskæftigelse, er Skattevæsenet, der kommer for at kræve skyldig

Skat. Det kan derfor ikke forundre nogen, at de ved Nødhjælpsarbejderne beskæftigede Gang paa Gang har rejst Kritik netop af denne Ordning, som betyder, at Fortjenesten for dette Arbejde bliver mindre, end hvis det blev udført paa normale Betingelser.

Det er i øvrigt ikke alene disse Arbejdere, der har udtalt Kritik af disse Forhold. Kritikken er ogsaa fremsat af andre Arbejdere, som følte, at de Arbejder, der blev udført som Nødhjælpsarbejde, egentlig var Arbejder, der under alle Omstændigheder skulde udføres, altsaa paa normale Vilkaar, og som ogsaa nu vilde blive udført, ganske vist af andre Arbejdere og paa mindre gode Betingelser for Arbejderne. Under disse Omstændigheder kan det ikke forbavse, at der Gang paa Gang rundt omkring i Fagforeningerne Landet over har været rejst Kritik af de Nødhjælpsforanstaltninger, der har været gennemført. Arbejdsmandsforbundets Kongres gik da ogsaa strengt i Rette med Regering og Rigsdag, fordi de anvendte disse Principper som Grundlag for Beskæftigelsesforanstaltningerne. Man sagde her, at man var utilfreds med den nedsatte Arbejdstid, man kritiserede, at der ikke foretoges en Lønudligning, naar man endelig vilde nedsætte Arbejdstiden, og desuden hævdede man, at Regeringen bragte alt for mange Arbejdere ind under disse Foranstaltninger. Det nyttede imidlertid ikke meget, at vi paatalte det, det nyttede heller ikke meget, at Arbejdsmandsforbundets Kongres paatalte det, for Regeringen ændrede ikke sin Stilling til dette Forhold.

Det kan ikke siges at være helt korrekt, naar det ærede Medlem Hr. Ludvig Christensen heroppefra sagde, at der ikke har været nogen Kritik af Beskæftigelsesforanstaltningerne. Det *har* der været. Det er rigtigt, at den ikke har været fremsat af det ærede Medlems Partifæller her i Tinget, og det er ogsaa rigtigt nok, at den ikke har været fremført i det ærede Medlems Partipresse, men Kritikken af Nødhjælpsforanstaltningerne har lydt; den har været stor og er stadig væk til Stede. Og Kritikken har i den sidste Tid været tiltagende, idet de Mennesker, der har været henvist til disse særlige Foranstaltninger og Nødhjælpsarbejder, har maattet svare Lønkat i Lighed med andre Arbejdere. Til Trods for at de arbejder paa en nedsat Arbejdstid, har en Arbejdstid, der er 25 pCt. lavere end normalt, har det ikke været dem forundt at faa Del i den Godtgørelse for Nedsættelse i Arbejdstid, som andre Arbejdere har kunnet